

Kleuterjuf Annick

geeft les in Hasselt, Luik, Aalst, Gent, Kortrijk, Brugge, Antwerpen en Brussel

Als ik vraag hoe groot haar kleuterklas is, stapt Juf Annick prompt de lengte van het lokaal af. "Dertien stappen, dus dertien meter en dan zo'n drie meter breed, op bepaalde plaatsen vijf. Maar we hebben hier alles wat een gewone kleuterklas heeft: een keukentje, een poppenhoek, boekenhoek, zandtafel, ..." Juf Annick geeft les in een bijzondere klas: een omgebouwde woonwagen. Op een bijzondere plek: de kermis. Annick reist kermisfamilies achterna om les te geven aan hun kinderen.

De rijdende kleuterklas staat nu in Hasselt, daarna volgt Luik. En doorheen het schooljaar is er ook nog Aalst, Gent, Kortrijk, Brugge, Antwerpen en Brussel. De winterstop loopt van november tot aan carnaval. Het is voor Annick het derde schooljaar als reizende kleuterjuf. "Na twintig jaar wou ik eens proeven van iets anders. Het heeft me echt een boost gegeven. Ik werk graag met kleuters. Het is heel leuk dat ik hun vooruitgang kan volgen. Ik heb een jongetje dat nu in de derde kleuterklas zit en bij mij begonnen is in 2017. Je ziet hoe hij vooruitgang maakt. Dat is echt mooi. Dat ik telkens naar een andere plek trek en de charme van een stad mag ontdekken, vind ik ook zeer fijn. De mensen die ik leren kennen heb, terugzien, is zeer tof."

Annick staat alleen voor de klas, in een omgeving zonder collega's, maar ze voelt zich niet eenzaam. "Ik word omringd en ik krijg ondersteuning van een pedagogisch adviseur. Ik werk nauw samen met de ouders, dus als ik over de klas vertel, spreek ik altijd over "wij". Ik heb 's morgens en 's avonds contact met de ouders. In Luik, Kortrijk en Brugge, blijf ik van donderdag op vrijdag overnachten. Dan heb ik wat meer tijd en blijven we na de les samen om te praten of vergaderen. Zo leer ik de gezinnen van een andere kant kennen en kom ik binnen in hun wereld. Ik ga goeiendag zeggen 's avonds op de kermis of ga mee in de woonwagen iets drinken. Onze band wordt nauwer zo."

"Het eerste jaar was het voor mij toch wat vechten om dicht bij hen te komen. Ze waren heel vriendelijk, daar niet van. Toen ze zagen dat ik het goed meende, hebben ze mij er bij genomen. Vorig jaar kreeg ik zelfs een parkeerkaart en mag ik dus tussen de woonwagens staan. Fantastisch! Als ik veel materiaal bij heb ga ik met de auto, anders reis ik met de plooi-fiets en de trein. Dan ben ik soms even lang onderweg als dat ik die dag les geef."

Vanaf het eerste leerjaar gaan de kinderen op internaat en komen ze niet meer naar de rijdende kleuterschool. "Die kinderen zijn toch wel heel jong om zo lang van hun ouders weg te zijn. Ook ver soms, want ze gaan op internaat in Brussel of Antwerpen. Ondertussen blijven de ouders reizen. Het geluk is dat zij het als kind zelf ook hebben meegemaakt."

TEKST
Caroline Vanpoucke

FOTO
Rudi Van Beek

‘Na twintig jaar wou ik eens proeven van iets anders’

‘Als ik over de klas vertel, spreek ik altijd over *wij*’

